

ٽيم وٽاره سهرتاي
 ڪٽيبيڪي ريزماني بهراوردڪراوي زماني
 ڪوردي لهگهل زمانه ٿاري بهڪاني هاونهژادو زمان.

زانياري زماني و زمانه ڪوردي

آ. ڊ. پاڪيزه رفيق حلقي
 پروفيسوري زانياري زمان

قالبي پتهودا ده ميني و زمان پهروهر، له بهر نهوهي ده بهوي
 زمانه كه هه وهك خوي بميني و نهگورپري، نهو شيوهيهي
 لاخوشهويست ده بي كه پتهوهو و ناگورپري له كاتيڪ دا كه
 زماني گفتوگوي سهر دم دهگورپري و نه مهش نيشانهي
 ٽيڪ چونهو بهلڪو فهوتانه، كه و ابو زماني گفتوگو، ده بي
 شيوهيهيكي شكست و بي پيت بي و دهس نه دا بو پاراستني
 نه تهوه كه ده بي ههول بدري بو تونهوهي له شيوهي نووسيني
 پاريزراودا كه نه مهش بيرو باوهريكي ناره واپه له جي خوي
 ني به، چونكه كانگاي ژياني شيوهي نووسينه كه خوي
 شيوهيڪاني گفتوگويه كه خوئيني ژياني تازه و موخي
 پهروهده ڪردني نهو شيوه نووسينه به كه بووه به نمونهيهيكي
 پيروزي زمانه كهو بهلگهي ته من و نرخي.

نهگهر زماني گفتوگوي روزهانه هه ميشه نهو خوينه تازه به
 نهڪات به بهر نهو شيوه پيروزه دا، نهو شيوه پيروزه وهك
 (موسيا) رهق ده بيتهوه له پستي خوي داو له گهل تيشكي
 روژي بهر كهوت يا هه واپيكي لي دا هه دل دهوهري و
 دهپوڪيتهوه. بهلام چي بلين له گهل بيرو و باوهري
 تهسك دا. نهوه نه بي كه ههولي روون ڪردنهوي نهو هويانه
 بدهين كه ٽيم بيرو و باوهريان خستوته ٿاراهو و ٿاگري ده ڪن
 بهلڪو زمان پهروهري بي بهزاتاي زمان و له ژير تيشكي
 عقل و روشنابي مهنطق دا بيسر بڪاتهوه، نهك به گري

دهتواتم بليم هه له وروژهوه زمان پهبدابوهه،
 لي ڪولنهوهي زماني هه بووه. بهلام به شيوهيهيكي ساڪارو
 بي پري رهو و دهستور. بي گومان هه موو نه تهوهيڪ زماني
 خوي خوش ويستوهوه ههولي داوه بي پاريزي له فهوتان
 پهروهدهي بڪات، چونكه گرنڪترين هوي بهكيه تي
 نه تهوه كهو مانهوهي و ژياني بهردهوامي، مانهوهي
 زمانه كهيه تي و ژياني بهردهوامي، نهگهر زمانه كه له فهوتان
 رزگاري بوو نهوا نه تهوه كهش ده ژي و فهوتان زه فوري بي
 نابا، بهلام نهگهر زمانه كه مورانهي فهوتاني تي كهوت، نهوا
 نه تهوه كهش خوي له گهل. له بهر نهوه ژيرو زاناي هه موو
 نه تهوه ويڪ ميشكي خوي ده تونيهتهوه بو پاراستني زمانه كهو
 دلبي ههس به نه ته تيشه دا ده بي له ترسي فهوتاني و
 خوشهويستي زمانه ڪي لي ده بي به خوليا و ٿارامي لي هه ل
 نهگه پاراستني خوشهويستي زمان كه گوشه به كه له
 نهگه بهلڪو گهوره ترين گوشه، ده گاته

نهوهي نهوي جي ورديهوهيه، كه ٽيم خوشهويستي و
 نهوهي ريدسته نه نهها بهرامبهر شيوهي نووسيني زمانه كه
 بووه، به دريژاي ميژو نهوهش و ايزانم به هوي حاله تيكي
 نه فسي به، نهك واقعي، چونكه شيوهي نووسين له بهك

دورون و سۆزی دل. چونکه گهلی نه‌توه تا ئیستهش لهو باوه‌په‌دان که زمانی نووسین زمانیکی پیروژه و شیوه‌کانی تری زمان واته شیوهی گفتوگۆی سه‌ر زمان ناره‌سه‌ن و له نه‌نجامی دواکه‌وتنی زمان داو تیکه‌ل بونی به بی‌گانه دروست بوون و ده‌بی بفه‌وتین و له کار بکه‌ون و هه‌موو ئەندامانی نه‌توه ده‌بی به‌و زمانه پیروژه په‌سندە گفتوگۆ بکه‌ن و، ئەو شیوه سوکه ناره‌سه‌نانه ده‌س لی‌هه‌ل گرن ئەمه‌ش بی‌گومان ئاشکرایه که ره‌وا نی‌یه‌و ناش چینه سه‌ر به‌ ته‌وریش چونکه، ری‌بازیکی سروشتی نی‌یه‌و ناگونجی له‌گه‌ل ته‌بیعه‌تی ژیان دا، ئەگه‌ر وابویه، ده‌مان توانی هه‌موو ئەندامی نه‌توه‌که‌ش به‌پنی ئاره‌زو بکه‌ین به‌یه‌ک په‌نگ و په‌ک شیوه‌و په‌ک په‌ژن و بالا. ئەمه‌ش خلافی ته‌بیعه‌تی ژیانه. به‌لام ئەوی سودی له‌و بیرو باوه‌په‌تسه‌که وه‌رگرتوه به‌دریژایی میژو ئەو چینه پیاوه زانیانه یا ئاینیانه‌بوون که کاروباری ئاین و زانیاری و نووسینیان به‌ده‌ست بووه، چونکه خو‌یان ئەو شیوه زمانه نوسراوه‌یان داهێناوه‌و ناویان لی‌ناوه‌و هه‌ر خوشیان به‌کاریان هیناوه، چینه‌کانی تری نه‌توه له‌ کۆن دا که نووسین به‌هه‌ریکی به‌رزو هونه‌ریکی به‌خشنده‌ی‌خوا بووه وه‌ک ئیسته‌عام نه‌بووه‌و ته‌نها ئەو چینه باس کراوه‌ شاره‌زای بووه‌و کاسبی پیوه‌کردوه، له‌بهر ئەوه ئەک هه‌ر به‌ پیروژ دانراوه به‌لکو ده‌ستووو ئالو وگوره‌که‌شی نه‌ین بووه نه‌یان هیشتوه‌و که‌س فی‌ری بی‌ یا به‌کاری به‌ینی تا ماوه‌ییکی دوری میژو و راپه‌رینیکی فکری. که بووه به‌ هوی ئەوه، ئەو شیوه نوسراوه‌ی زمان بی‌ به‌ شیوه‌ییکی گشت و، ئەندامانی چینه‌کانی تری نه‌توه فی‌ری بین و پی‌ بنووسن.

ئججا بو‌روون کردنه‌وه‌ی ئەم باوه‌په‌ی من با چاویک بگێرین به‌ میژوودا.

ئاشوری‌یه‌کان که به‌ خه‌تی میخی نووسیویانه، له‌و باوه‌په‌دابون که نووسین خودای ئاسمان نیبو - Nebo پی به‌خشیون.

ئەلف و بی‌ سانسکریتی ناوی⁽¹⁾ دیفانا گاری - Devana

gari یه‌ که مانای (کرده‌وه‌ی خدا)یه. هه‌روه‌ها، هاپروگلیتر Hieroglyphy ئەو نه‌خشه‌ وینه‌ییانه‌ی فی‌عه‌ونه‌کانی میسر له‌سه‌ر به‌رد هه‌لیان که‌ندوه‌و مانای نووسینی به‌رده پیروژه‌کانه، چونکه له‌و باوه‌په‌دابون که (بتاح) خدای حکمه‌ت نه‌خشی کردوه. هه‌ر وشه‌ی نووسین خو‌ی به‌ مسری کۆن ناوی ndw. ntr بوو که مانای که‌لامی خودایه. له‌ راستی دا شیوه‌ی زمانی نوسراوه، له‌ کۆن دا شیوه‌ییکی تایه‌تی ده‌ست کرد بووه. پیاوه‌ ئاینه‌ باوه‌ پی‌ کراوه‌کان، ئاینه‌مانه‌کانیان پی‌ نووسیوه‌ته‌وه، که خوداکانیان پی‌یان سپاردون، له‌بهر ئەوه ئەک هه‌ر پیروژ بووه، زۆر به‌ نه‌نیش به‌کار هاتوه‌وه‌ ده‌ستووری شارراوه‌ته‌وه له‌ چینه‌کانی تری نه‌توه‌که، هه‌روه‌ها نوسراوه‌کان به‌توندی پاریزراون له‌ په‌رستگا‌کان دا بو‌ پاراستی ئەو نوسراوانه ده‌ستو سازکردنی نووسیه‌و خوندیه‌وه‌ی چینیک پیاوی زاناو ئاینی په‌یدابوون که له‌ په‌رستگا‌کان دا ژیاون و خو‌یان به‌خت کردوه بو‌ ئەو ئەرکه، ئەهاته‌ش زۆر به‌ریزو پیروژو هه‌ل بژارده دانراون له‌ناو نه‌توه‌که‌دا.

ئەمه‌ش بووه به‌ هوی په‌یدابوونی دوو باب‌ه‌ت زمان، زمانی نوسراوی پیروژ که ده‌ست کرده‌ی پیاوه‌ ئاینه‌کان بووه و، به‌ زمانیکی به‌رزو ره‌سه‌ن دانراوه، که له‌ ده‌ستووریکی په‌وی سازکراودا قالبی به‌ستوه‌وه‌ به‌ گوێره‌ی زه‌مان تیک نه‌چووه‌ یا زۆر زۆر که‌م ده‌ست کاری کراوه‌په‌وه، به‌ بریاری گشتی ئەو چینه پارێزه‌ره‌ی. باب‌ه‌تی دوهمی زمانه‌که‌ش شیوه‌کانی تری زمانی گفتوگۆی گشت نه‌توه‌که‌یه‌که به‌ زمانی (عه‌وام - ره‌شوکی) دانراوه. به‌رامبه‌ر شیوه‌ی پیشوی په‌سندوه‌ل بژارده، زمانی یه‌که‌م. که شیوه‌ی نووسینه‌که‌یه‌ چونکه نوسراوه به‌دریژایی زه‌دی و گوێرانی چه‌رخا‌وچه‌رخ‌ی میژو نه‌توه‌که وه‌ک خو‌ی ده‌مینته‌وه‌و به‌ره‌به‌ره به‌ گوێره‌ی ته‌ه‌وری سروشتی (زمانه‌کانی - شیوه‌کانی) تری گفتوگۆ، کۆن ده‌بی و ده‌چینه قالبیکی کلاسیکی که وای دی‌ ئیتر به‌ ئاسانی هه‌تا چینی پارێزه‌رکه خو‌ی هه‌له‌ی تیدا ده‌کات و بو‌ی ناخوێنرته‌وه

ناچار برپار دهردری له سهروهه بنوسرتهوه و لیک بدرتهوه.
 ثم کارهساته بهسهر زمانی سانسکریتی، هیروغلیفی،
 ثافیستی، عیراقتی ددا هات⁽²⁾ ههروها گهلی زمانی تر،
 تهمش بوو به هوئی بوژاندهوهی زمانهکان و گیانی تازه
 پیشکردنیان، وهک زمانه هندییهکان، ثارییهکان،
 سامیهکان، له روزههلات دا، ههروهه زمانی یونانی و
 لاتینی له روزههلاتا. بهم گویرهیه نهو زمانانه له فهوتان
 پاریزران و له کونهوه نا ئیسته له گهله چهرخی میژوو
 دهژین و دهگهژین. زمانی کوردی که زور، نهک ههرو،
 بیگانهوه نه شارهزا بهلکو کورد خوئی سهریان لهسهر رهقی
 بهرامبر جهوری زهمان سورماوه نازانن چون ماوه تا ئیستهو
 نهفهوتاهو. چونکه زمان له سایههی دوو هوئی گزنگ دا
 دهژی و دهمینتی، یا ئینیکی قول و پتهوه، یا حوکمیکی
 چهسپ و بهزهبیر، له باوهپری نهوان دداوه، ههروایشه،
 بهلام وا دهزانن که کورد ثم دوو پههرهیهی نهبووه، کهوا
 بونه نهبویمایه، کهچی وانیهو له ههرو دوو هوپایه بهرزو
 بهخشنده بووه. چونکه وهکو بوم روون بوتهوه، نهتهوهی
 کورد یهکیکه لهو نهتهوه دیرین و خاوهندن میژوانههی که له
 یهکهم پلهی شارستانی دا بهشدار بووهو زمانهکهی یهکیکه
 لهو زمانانهی خاوهندن شیوهی نووسراوی پرورزن. وهک
 باسیان دهکهم بوتان لهمهودوا.

وهک له پیشهوه و تم خوشهویستی زمان زانایان هان داوه
 بولی کولینهوهی زمان به شیوهییکی ساکار، نهفلاتونی
 حکیم یهکیکه بووه لهو زانایانه که خوشهویستی زمانی
 یونانی خستویهته سهر که لکه لهی لیک دانهوهی زمان و نهو
 زانستهی ناو ناوه فیلولوجی philology که له دوو وشهی
 لیک دراوی یونانی پهیدا دهی philos - خوشهویستی و logos
 وشهویپکهوه دهن به خوشهویستی زمان، بهلام نهفلاتون
 که له دهوری ۴۲۷ - ۳۴۷ پ زریاوه نهوهی به بیردا
 نههاتوه له بینج و بناوانی زمانهکه پیشکنی یا پهیوهندی به
 زمانانی ترهوه بدوزیتهوه، وهک philology دهگریتهوه ئیسته،
 ههروهها زانایانی زمان پیش یونانهکان یا دواي نهوان زیاتر

له دوو ههزار سال، چونکه زانایانی زمانی ههرو نهتهوهییکی
 له ژیر سایههی نهو باوهپدا که شیوهی نووسینی زمانهکهیان
 بهخشندهی خودایه، ههرو ههولسی لیک دانهوهو
 دهستورسازی زمانهکهی خویمان داوه به هیچ جوریک
 بیریان له زمانیکی تر نهکردتهوه ئایا پهیوهندییهکی ههیه به
 زمانهکهیانوهه یا نه ههروههاش میژوی زمانهکهی خوشیان
 نهونده جیی نهزهرو نهبووه، بهلکو ههتا شیوهکانی گفتوگوی
 زمانهکهیان خوئی به بهشیکی سوک و نارهسهن داناهوه وایان
 زانیوه دهستوری نییه چونکه دهستوره بهدی نهکراوهوه نه
 نووسراوهتهوه.

زانایاری زمان ههتا سهدهی ههفدهوه ههژده ههرو بهم
 شیوهیه بووه. ههتا ههندی له (گهریده - رحاله)
 نهوروپاییهکان به هوئی خولیای روزههلات ناسیهوه
 پرویان کرده روزههلات و به تایهتی بو هندستان به دواي
 ئاشاری شارستانی هندستان و ولاتهکانی تری خاوهندن
 شارستانی کون، یهکیکه لهوانه sir william jones بوو که له
 دهوری ۱۷۴۷ - ۱۷۹۴ ب.ز. زیاوه، ثم زانییه له
 هندستان دا ههندی شارهزایی پهیدا کرد زمانی سانسکریتی و
 چهند زمانیکی تری روزههلاتی، و تهمه خستیه سهر
 سه ددای لیک دانهوهی دهستوری ثم زمانانهو نهنجام دا
 بوی دهرکهوت ههندی نژیکی ههیه له بهینی ریزمانی
 سانسکریتی و زمانی لاتینی و ههروهها یونانی، تهمه بو
 یهکهم ههنگاو، له دامهزراندنی لی کولینهوهی زمان و
 پهیدا بوونی زانیاری زمان که لهپیشدا نهو ناوهیان لی نا که
 نهفلاتون دای نابوو واته philology دواي نهوهو له نهنجامی
 بهراورد کردنی ههندی له زمانهکانی نهوروپا له گهله زمانی
 لاتینی و یونانی کون له لاییکهوهو له لاییکی ترهوه له گهله
 زمانی سانسکریتی و دوزینهوهی خزمایهتی زمانیان بهشیکی
 گرنگی ثم زانیاره پهیدا بوو که ناوی نرا زانیاری
 بهراورد کردنی زمان comparative philr تهمه ریی خوش کرد بو
 زانایانی زمان که به دواي رهسهن زمانه کان دا بگهژین و
 دابهشیان کهن به گویرهی خزمایهتی و نژیکیان له یهکهوه

به سهر چهند خيزانيك دا (څ) و گه بيشته ټو باوهره كه زمانه هندى - ټيرانيه كان له گه ل زمانه يوناني - لاتينيه ټوروپايه كان به يه كه م خيزان دابنين و ناوى بئين خيزاني زمانه هندوټه وروپا ييه كان IndoE uropean Long كه پويټي به له زمانه كانى هندستاني ژورو ټيراني ژورو له گه ل زمانه كانى ټوروپا بيجگه له چهند زمانيكى كه له م خيزانه دهرده كرين چونكه سهر به خيزانيكي ترن وهك مه جهرى و فئلندى .

يه كه م لى كولينه وه دواى Jones فرانز بوپ Franz Bopp بوو كه له سالى ۱۸۱۶ دا، دهر باوى وشه سازى movphology بوو له زمانه هندوټه وروپايه كان دا، كه بوو به هوى پيك هاتنى به شى (وشه سازى) له زانبارى زمان دا. دواى ټو راسموس كريستيان ريسك R.K. Rask له سالى ۱۸۸۳ پ ز دا كه سهر تاي دهنگ سازى داهينا به به راورد كردنى دهنگه كان له زمانه هندوټه، روپايداو بوو به هوى پهيدا بوونى (زانبارى دهنگه - phoneties) ټنجا ټوگه ست فرديش پوت ۱۸۰۲ - ۱۸۸۷ پ ز، كه (زانبارى ميژوى وشه Etymology) داهينا به لى كولينه وه يكي دورودريژ له ميژوى وشه زمانه هندوټه وروپايه كان دا.

ههروه ها يه كه به دواى يه كه دا زانبايان به ره همى لى كولينه وهى خوځيان دهره ټيناو خسته به رده ستا زمان پهروه ران بى وچان تاوه كو هه مسو به شه كانى زانبارى روون بووه وه و خيزاني زمانه كان ناو نيشان كران. به م جوړه كه وا ټيسته دهيزانين و، ټاشكرا بوو كه زمان ده بى له دوو رو ل دا بناسر ټيه وه له رو لى رو اله تى كانى لى كولينه وه كه پى ده لټين (زانبارى وه سفى زمان Descriptive) كه ټوتو بو ټلينج - otto bottling داى هيناو، دوو هم له رو لى ميژودا كه پى ده لټين (زانبارى ميژوى زمان Historical ling) ټينجا (فردناند دى سوسور) به ناوبانگه له ۱۸۵۷ - ۱۹۱۳ دا چهند محازه ره يكي دا بوو قوتايه كانى دواى خوځى بلاويان كرده وه له سالى ۱۹۱۵ كه باسى هه مسو گوښه يكي زانبارى ټيدا بوو. له سالى ۱۹۳۳ دا ليونارد بلومفيلر كټيبيكي به نرخی دانا ناوى نا (زمان) ټم كټيه بوو به

سهر چاوه يكي زور به نرخی به ده ست زمانه وانه كانه وه تا ټم پرو كه تيا گه بيشته ټو ياده ره كه زمان وهك ټينسان ده ژى و ده مري و له ماوه ي ژيانى دا ده گوږرې و هه مسو زمانانى دنيا به يه كه شيوه وه سهر يه كه قانون وهره كه يه كه ده گوږرين، يه عنى عالميكي تايه تيان هه يه كه هه مسو رو داو يكي ټيدا به قانون ده بى و ده گوږرې و ټم قانونه ش يه كه به رامبه ر هه مسو زمانيك. هيج زمانيك به رزنى يه و ټوى تر نه وى.

هيج زمانيك پير و زنى يه و ټوى تر سوک. دواى بلومفيلر، ټوتو يسيرسن له سالى ۱۹۳۴ دا كټيبيكي دهره ټنا به ناوى

The Philosophy of grammar

كه ټميش سهر چاوه يكي زور به نرخی بوو به هوى روون كردنه وهى گه لى بيسر باوهره كه زور روون نه بون و راست كردنه وهى گه لى كى تريس كه هه ل ه بون، ټوى شايانى باسه لټره دا كه زانبايانى زمان برباريان دا كه پى ويست نى به خوځيان به نه ژادو ره سفنى زمانه وه خهريك بكن يا له سهره تاي هه ل كه وت و جوړى هه ل كه وتى بگه رين، چونكه ټم گوښه ي زمانه كه له كون دا زورى وهقت بو ترخان ده كراو هيج نه ده گه بيشته ټه نجام. له وه گرنگتر به لاي زمان زانه وه ټهويه ده ستورى زمانه كه لى ك بداته وه و ژيانى له ماوه ي ميژودا روون بكاته وه.

ټينجا ټه نجامى لى كولينه وهى ټم دوو سه د تا سى سه د سآله ي رابوردو، زانبارى زمان كرا به م به شانى خواره وه:

- ۱ - دهنگه و زانبارى دهنگه phonetic sc phonology
- ۲ - ټيبى نووسين orthography
- ۳ - وشه و ميژوى وشه Ety mology
- ۴ - وشه ساز كردن morphology
- ۵ - رسته سازى syntax
- ۶ - فهرهنگ سازى Lexicology
- ۷ - وانا سازى semomtics
- ۸ - شيوه (لهجه) سازى dialectology
- ۹ - هه لبه ست (عروض) prosody

ههروه ها دهركه وت كه گه لى زانبارى تر هه يه زور

په پوهنډیایان هیه به پیدا بوون و گورین و پوره سندن و فوتانی زمانه وه، پی وسته زانای زمان ناگاداریان بی وهک زانیاری میژو، نهژاد، ئینسان ته شریح و، فلسفه و زانیاری نه فس.

ثجا بینه وه سر خیزانی زمانه کان، که خیزانی هندوئروپین لیره دا مه بهس ئیمه یه و هر باسی ته و ده که یین که زمانی کوردی یه کیکه له دیرین ترین زمانی ته م خیزانه . به لام، تهوی شایانی باسه پیش تهوی دهس بکه یین به باسی خیزانی زمانه هندو ته وریایه کان، ته و به که زانیاری لی کولینه وهی زمان له راستی دا گه لیک پیش ولیم جونس دهستی پی کردبوو، هر به شیوه ییکی زور نریک له و شیوه یی که ولیم جونس دای هینا واتا به راورد کردنی زمان، ته ویش له هندستان و ئیران دا بوو که له ده وری ۵۰۰ تا ۶۰۰ سال پ ز بوو. وهک به زمانی سانسکریتی و ثاقیستا، دهس پی کرد له و کاته دا (۶۰۰ - ۵۰۰) پ ز، هر وه ها زمانی سانسکریتی و ثاقیستا بوو، زانایانی به ره و هندستان ره وانه کرد به دوی لی کولینه وهی زمان دا له سه دهی ۱۷ ده دا. لیره دا ده بی ته و شمان له بیر نه چی که زمانی ثاقیستا بوو پیش سانسکریتی که سه رنجی زانایانی راکیشا ته ویش له سالی ۱۷۵۴ واته چل سال پیش. Jones گه نجیکی بیست سالی فرانسز که ناوی ته نکتین دوپرون Anquetil Durom^(۱۳) بوو و له معهدی دراساتی شرقی له پارس دهی خویند چوار پرهی له به شیکی ثاقیستا دهس کهوت که ناوی Vendidad ه و بریاری به خوئی دا وه ری گریته سه ر زمانی فرانسزی و پیش که شی به زانایانی زمانی بکات. له سالی ۱۷۵۵ دا چوبه هندستان و پاش سی سال هه ول و ته قه لا وتی کوشین گه یشته Surat و له ویش سی سالی تری رابوارد له گه ل باوه ری که رانی زه رده شت و له ته نجامی هیلاکی و ماندوبونیکی زور گه یشت به ثاوات و له سالی ۱۷۶۴ دا گه رایه وه پاریس له گه ل نوسخه یه کی ته واوله زه ند ثاقیستا و ده سالی تریش رابوارد به لی کولینه وه و لیک دانه وه وه رگپرانی بو فرانسزی. هه تا گه یانندی به چاب کردن له سالی

۱۹۷۷۱ دا له دوا پیدا کریستیایان پارثلومی . Cristian Bartolomae ته وای عمری خوئی ته رخان کرد بولی کولینه وهی ریزمانی زمانی ثاقیستا به هه مرو به شه کانی، ده نگه، وشه، رسته و فره هنگه و هیچ گوشه ییکی نه هیشت لی نه کولینه وه.^(۱۴) توژیک له مه و پیش وتمان که زانیاری زمانی به راورد کردو گه لیک له پیش ولیم جونز و روزه ه لات ناس و زمانه وانه کانی ته وروپای سه دهی هه ژده ده سی پی کردبوو، ته ویش له هندستان و ئیران دا نریکه ۵۰۰ - ۶۰۰ ب. ز. واتا له ولاتی ئاریان دا. بولیک دانه وهی ریزمانی ته و شیوه پیروزه نووسراوو ئاینیایانه ی هندی براهمانی که بریتنی له چوار به رگ سرودی هونراو به زمانه هندی به کونه کان که نریک هه زار تا هه زارو دوو سال پ. ز. کو بوو و سونه وه و له بهر کونی رینوس و خویندنه وه یان ئاسان نه بوو دوی ۵۰۰ - ۶۰۰ سالیک. له بهر ته وه ته نجومه نی زانایانی ثانی براهمانی بریاریان دا هه موو وینه کانیان کو بگریته وه^(۱۵) و له سه ره وه بنوسرینه وه. ثجا هه موو سرودو هونراوه کانی هندی براهمانی کو کرانه وه و له چوار به رگه دا نووسراوه و ناو نران vedas - فیداکان. به شیوه ییکی په سندی دهست کرد و ته م زمانه ناو نرا سانسکریتی، Sanskrita که مانای راهست و دروست و هه ل بژارده به یا نووسینی به رزو پیروز. به رامهر یه شیوه کانی تری زمانه که به ناوی Prakrati واتا زمانی عوام - ره شوکی (۱۶) یا زمانی گفتوگو. یه که م هوئی ته و زاناو ئاین پره و رانی ثانی براهمانی ته وه بوو، سروده ئاینه کونه کان که زوریان هر به سه ر ده مه وه، بپاریزن له فه و تان و گورران و تیک چوون. چونکه که مترین و بچوکتترین له ریزمان و به تابه تی ده نگه کان دا ده بی به هوئی گورینی ماناو، ته مهش تاوان و خه تاینکی زوره له چاولیک دانه وهی سروده کان داو هه روه ها ئینه که. له بهر ته وه، چینیک زانایان، دانانی ده ستورینکی وردو پته ویان پی سپررا بو ته وهی ته و شیوه زمانه که سروده کانیان پی نووسیوه و واتا sat santi هه یست و تیک چوون و دهست لی دان بپاریزنی پنین - pamini گرنگترین و

وزاناترینی هموویان بوو، و توانی به ورد بوونه و ییکی بی نندازه نم هرکه بهرته سهرو به شیوه ییکی وا نهو ده ستوره دانن که نهك هر زمانی سانسکریتی پی پاریزی به لکو بی به یکه م زانای زمان له دنیا دا که تا ئیسته ش کتیبه که ی به که م سهراوه ی زانیاری زمانه به گشتی بوونه و ری بازه ی دای ناوه بولی کولینه و هی زمان به گشت بووه به قانون هموزاناییکی زمان ده توانی هرچی زمانیکی بیهوی پی نیک بداتهوه⁽⁸⁾ به تایه تی له دهنگ سازی دا. هر وه ها، یه که م که سه، که باسی وشه و مانای وشه ی به نووسراو داهیناوه که فهره هنگ سازیه - Lexicology هر وا دابه ش کردنی وشه و ناونانی جوړه کانی، وهك ناو - na mam راناو - sarvan aman کار - فرمان akhyata، و نامرازی ئی زافه - حهرفی جهه upasarga و نامرازی په یوه ندی گشتی nipata هه تا باسی ناوی لیک دراوی به دورو دریزی کردووه و جوړی لیک دانی که به هو ی که رت - که ناوه که ی هر وهك کوردی په krt یا به هو ی پاشگرو پیشگروهه Tadhita - affixes پیک دی. کتیبه که ی پاتین که له دهوری چوار سه د سال پیش زاین دانراوه و ناوی astadhyayi په⁽⁹⁾ بریتی به له چوار هزار په ند - حکمه ت - aphorisms که زور به کورتی دای ناون، به نزامیکی که له سهر معادلانی جهه روه و هری گرتووه به لام هموو گوشه ییکی زمان ده گرتووه، شیوه ییکی وا که ئینسان سهری له ژیری و بلیمه تی سوړده مینی و باوه ر ناکات نه مه تیکوشین و په نجی ته نها یهك مرو ف بی و ده بی نه نجامی په نجی گه ل که س پیشوتر بووی به لام پانینی توانیوه تی به بیری تیژی خو ی و ژیری و دانایی ریکی خا به و نزامه و بینووسیتوه له و کتیبه دا که ئیسته یه که م سهراوه ی زانیاری زمانه له سهده ی چواره ی پ. ز تا نه مرو. لیره دا بو ماوه ییکی که م باسی زمانی سانسکریتی به جی دپلیه و، له دواپی دا ده گرتووه سهری بو به راورد - کردنی له گه ل کوردی و زمانه ناراییه کانی تر دا.

له راستی دا به دی کردنی په یوه ندی و له یهك چوونی زمانی

سانسکریتی له گه ل لاتینی و یونانی دا، بوو به هو ی گورینیکی زورو بی نندازه له زانیاری و لی کولینه و هی زمان دا. نم زانسته که هه تا سهده ی حه فده و هه ژده له چوار چیوه ییکی ته سکی خهیالی چند که سیک دا ده خولایه وه، واده زانرا که له ئاسمان زمان دروست ده بی و خودا ده ی به خشی، نه ته وه خوشه و یسته کانی یا، ری زمان ته لیسیمیکی نهینیه به جادوگر نه بی لیک نادریته وه، هاته سهر رووی ئه رزی واقع و زانایانی خسته کوری ورد بوونه و لیک دانه وه و به راورد کردن، زمان تا نه و روژه وهك تابو - Tabo و ابو و که سی نه و ته لیسمی به ده س نه بواپه نه ی ده و ترا لی نزدیک بیته وه یا ده س له ری بازو ده ستوریه وه بدا. هرچی زانای زمان خهیالی خو ی دای نا بی نه وه ی بزانی زمان چی به چون په ی داده بی و چ کاره ساتیکی به سه ر دی و چون ده ژی چون ده فو تی و چون لق و پوسی لی ده بیته وه و ئینسان و کومل چ ده ورنیکان هیه له و کاره ساتانه ی به سه ر زمان دا دی، په یوه ندی زمان چی به به میژ و یا شارستانیه وه. و اتا زمان زان زمانی له و ده ستورو قالبه دا ده به سه توه که به خهیالی خو ی به ری بازی زمانی داده ناو شاکرده کانی ده بوو وهك توی له به ری بکه ن بی نه وه ی بزنان به که لکن بهینن، زمانی نووسیه به م شیوه یه ته نها شیوه ییک بوو ده ستوری له بهر ده کراو خه لقی تر هر وهك خو یان زمانی گفتوگویان به کارده هینا.

زانیاری زمان ئیسته له هموو گوشه ییکی زمان ده کولینه و وه به تایه تی شیوه کانی گفتوگو چونکه زمان له و شیوانه دا به راستی ده ژی و په روه رده ده بی و ره نگ و بوی تیدا ده رده که وی. هر وه ها لیک دانه وه ی زمان بووه به زانیاری ییکی خاوه ند قانون و ده ستورو به پی نه و قانونه گشتیانه هموو زمانیک لیک ده رتوه که یه که به رامبه ر هموو زمانیک لیره دا ده بی نه وه ش بزانی (هه ل سه ندنی) چینایه تی له زمان دا نی په واته زمانیک سوک بی و زمانیک به رز، به لام به پی پی و یست چند شیوه زمانیک په ی داده بی وهك زمانی چینی نندازیار یا پزیشک. یا چینی بازرگان و

که سه‌به‌ی ناو بازار. . . زمانیش له پیش هه‌موو شتیك دا ده‌س که وتیکی تی کوشینی ئینسانه که له ژبانی کومه‌لایه‌تی دا پی‌ویسته و به‌ره‌می توانای میشک و هوشیه‌تی که به‌کاری هیناوه بو سازکردنی.

دۆزینه‌وه‌ی خزمایه‌تی زمانه‌کان دوا‌ی دامه‌زراندی زانیاری زمان به‌و جو‌ره‌ی باسما‌ن کرد، پی‌ی خوش کرد بو به‌رنامه‌و ده‌ستوریکی ریک خراو بو لی کۆلینه‌وه‌ی زمانی که به‌کهم هه‌نگاوی ئه‌وه بو، پاش به‌راوردکردنی ده‌ستوری زمانه‌کانی خزمایه‌تیان به‌دی‌کرا بو دابه‌ش کردنیان به‌چهند به‌شیکه‌وه که ئه‌و خزمایه‌تی به‌ناشکرا بکاوری لی کۆلینه‌وه‌و به‌را وردکردنی ریزمانیان و په‌یوه‌ندیان به‌یه‌که‌وه‌و دورو نزیک‌ی خزمایه‌تیان و هه‌روه‌ها میژو و به‌سه‌ره‌ات و گو‌رین و فه‌وتانیان ساغ بکاته‌وه‌ پیکه‌وه له ئه‌نجام دا زاراوه‌ی هندوئه‌وروپی gndo Europiaw هه‌ل بژیرا بو ناوی کومه‌لیک زمان، که سه‌ر به‌ زمانی سانسکریتی و ئافیس‌تاین و رۆژه‌لایه‌ له لایه‌که‌وه‌و له‌لایه‌کی‌تره‌وه سه‌ر به‌ یونانی و لاتینی که رۆژئاوایی - ئه‌وروپایی. نه‌ک هه‌ر له وینه‌ی تازه‌ی ئه‌م‌رومان دا به‌لکو له وینه‌ی میژویی کۆنه‌وه تا ئیسته.

خیزانی زمانه‌ هندوئه‌وروپاییه‌کان. ئه‌م خیزانه‌ زمانه کومه‌لیک زمانی دانیش‌توانی ئاسیا و ئه‌وروپا ده‌گریته‌وه‌ چهند زمانیک نه‌بی که سه‌ر به‌ خیزانی ترن له کاتی خوی دا باسیان ده‌که‌ین.

ئه‌م خیزانه‌ گه‌وره‌یه‌ش له دوو شابه‌ش په‌یدا ده‌بی یه‌که‌میان زمانه‌ هندوئیرانیه‌کان که زمانی هندی سانسکریتی و ئافیس‌تایی کونترین نمونه‌یانن و فارس و کوردی، ئه‌فغانی و هه‌ندی زمانی‌تر نمونه‌ی تازه‌یانن. دو‌هه‌میان زمانه‌ ئه‌وروپاییه‌کان که یونانی و لاتینی نمونه‌ی کۆنیانن و، زمانه‌کانی **پۆرتاوی ئه‌وروپا** وه‌ک ئینگلیزی، ئه‌لمانی، فرنسی، ئی‌تالی، روسی نمونه‌ی ئیسته‌یانن. به‌تیک رای‌ی ئه‌م خیزانه‌ به‌ گو‌یره‌ی دو‌ورو نزیک‌ی زمان، ده‌کریت به‌ ده‌ به‌شه‌وه:

۱ - زمانه ئاری‌یه‌کان یا هندوئیرانیه‌کان.

۲ - زمانه به‌یه‌لتیکه‌کان Baltie وه‌ک لیوانی. لاتینی.

۳ - سلاقی کۆن. که له روسی و بولغاری و پوله‌ندی، چیکی و سربی و کرواتیی په‌یدا ده‌بن زمانه به‌لیتیکی و سلاقیه‌کان ئه‌وه‌نده له یه‌ک نزیک‌ی که هه‌ندی جار به‌ یه‌ک به‌ش داده‌نرین¹⁰ کونترین نمونه‌ی ئه‌م به‌شه، بولغاری کۆنه که له سه‌ده‌ی نۆیه‌می زاینه‌وه.

۳ - زمانی ئه‌رمه‌نی Armenan زمانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌یه که هاوسنوره له‌گه‌ل ولاتی کوردا، کونترین نمونه‌ی نووسراوی له سه‌ده‌ی پینجه‌می زاینه‌وه ده‌س پی‌ده‌کات

۴ - زمانی ئه‌لبانی، که ته‌نها له‌م چهند سا‌له‌ی دوا‌یی دا ناسراوه ئه‌م چوار به‌شه‌ی زمانه هندوئه‌وروپاییه‌کان پیکه‌وه به‌ زمانی Satem ناوانراون چونکه له کاتی به‌راوردکردنی زمانه هندوئه‌وروپاییه‌کان دا ده‌ر که‌وت که کومه‌لیک له‌م زمانانه له ناوی ژماره (سه‌دی کوردی ده‌نگی (س - S) ده‌بی به (ک - K) ئینجا ئه‌مه بو مه‌به‌س به‌ راورد کردنی ئه‌م زمانانه‌و ئاشکرا کردنی پله‌ی خزمایه‌تیان بووه به‌لگه‌ی به‌ش کردنیان به‌ دوو به‌شه‌وه به‌شی یه‌که‌م کومه‌لی [که‌نتوم - centum] ی پی‌ ده‌لین که زمانی لاتینی له‌م کومه‌له‌یه، به‌شی دو‌ه‌م کومه‌لی [سه‌ته‌م - Satem] ی پی‌ ده‌لین، ئه‌مه‌ش زمانه هندوئه‌وروپاییه‌کان ده‌کات به‌ دوو به‌شه‌وه، کومه‌لی زمانی centum و کومه‌لی زمانی satem که (کوردی) له‌م به‌شه‌یه ئه‌مه‌ش دوا‌ی به‌ وردی باس ده‌که‌ین.

۵ - زمانی greek - یونانی که شیوه‌ی کۆنی له (ئه‌لیازه‌و ئۆدیسه‌)ی هومیروسه‌وه ده‌س پی‌ ده‌کات نزیک ۸۰۰ پ.ز. و ئیسته گه‌لی شیوه‌ی گفتوگۆیی و بچوکی لی‌که‌وتوته‌وه.

۶ - زمانی لاتینی - Latin که ئیسته چهند زمانیکی سه‌ر‌به‌خوی لی‌که‌وتوته‌وه به‌ تیک رای‌ی پینان ده‌لین زمانه [رومانس - Romamu] ه‌کان، وه‌ک فه‌ره‌نسزی، ئی‌تالی، هسپانی - ئیسپان، د پورتغالی، رومانی. . . کونترین نمونه‌ی ئه‌م زمانانه هی ۲۰۰ پ.ز.

۱ - زمانه که لیه کان Cettie که لهم شیوانه پیداده بی
 ئرنه ندی، بریتانی، ویلش، و گه لیک تر، کۆترین
 نمونه یان هی دهوری ۸۰۰ م (۲۱)
 ۸ - زمانه جه زمانیه کان (۲۲) germanic که ده کۆرین به دوو
 شهوه بهش رۆژه لات و بریتیه
 نم زمانانه [gothie - غوثی] کۆن که فوتاوه، زمانی
 نیسه نندنیاقیه کان بهش رۆژئاوا که بریتیه له ئینگلیزی
 ئیسه و ئه لمانی کۆترین نمونه ی ئه م کۆمه له ده گه رپته وه
 ۴۰۰ م که به غوثی کۆنه .

دوو بهشی تری ئه م خیزانی زمانه گه وره یه که ئیسه
 فوتاون و له م دوایه دا نمونه یان دۆزراوه ته وه و نرخیکه
 تایه تیان هی عه لایه ن زانیاری به اوردکردنی زمان Com.
 philology یه که میان زمانی (توخاری) به که له ترکستانی
 چینیه دۆزراوه ته وه و هه ندی ئاین نامه ی بوذیه کانی
 بی نووسراوه ته وه له دهوری سه ده ی دهیم (م) دا ئه وی تریان
 زمانی (حشی) یه کان Hittite که به خه تی میخی نووسراوه له
 بوغازی کوی له ترکیا - انادول دۆزراوه ته وه . (بوغازی
 کوی) پایته ختی هشیه کان بووه میژوی ئه م نووسراوانه
 ده گه رپته وه نزیک ۲۰۰۰ سال زیاتر له پیش عیسا . که
 ئه مهش شیوه ی یه کی که له کۆترین زمانه ئیرانه کانه و پیش
 سانسکریتی و ئاقیستایه و دوو . هه زار سال زیاتر پ. ز.
 بووه .

بیجگه له و زمانانه ی ناومان بردن، له چه رخیکی کۆنتر
 چهند زمانیکه (هندوئهوروپیه) هه بوون له ناوچانه ی زمانه
 ناوسراوه کان، به لام فوتاون، وه ک ژاکی thraeian که له
 مه کدونیاوه هه تا جه نویی روسیا مه لبه ندیان بووه . فریجی
 phrygian که له ئه نادولدا ژیاون و گه لیکه تر که شایانی باس
 نیه ئیسه . به لام ئه وی شایانی باسه که چهند زمانیکه
 کۆن له نووسراوه میخیه (هیثی) یه کان دا ناوبراون که له
 (ئه نادول) دا ژیاون له دهوری ئه وان دا واته له ۲۰۰۰ -
 ۱۰۰۰ پ. ز وه ک زمانی لوه کان - cluwiam له گه ل چهند
 نووسراویک به م زمانه به میخی ههروه ها چهند نووسراویک

به زمانی (هیثی) که به خه تی (هیروغلین) واته وینه یی که
 کۆنتره له میخی (۲۳) و به مه دا ئاشکرایه که گه لیک پیش دوو
 هه زار سال پ. ز. ژیاون له و ناوچه یه دا و خاوه ند
 شارستانییه کی وه ک شارستانی میسری یه کان بوون که
 ده گه رپته وه چوار هه زار سال پ. ز. ههروه ها چهند
 زمانیکه تری سه ر به هندوئهوروپیه - بهش هندو ئیرانی له
 چوار هه زار ساله وه پ. ز. ناسراون له ناوچه ی میژوپوتامیا
 Mesopotamia دا که عراقی ئیسه به شیکه تی (۲۴) وه ک زمانی
 سومه ری دهوری ۴۰۰۰ پ. ز. زمانی کاشیه کان له
 دهوری ۲۰۰۰ پ. زمانی میتانی له دهوری ۱۶۰۰ پ. ز.
 زمانی ناوچه ی (وان) له ۱۰۰ پ. ز به مه کوتایه باسی
 خیزانی هندوئهوروپیه به گشت دینین .

له وتاری ئاینده دا باسی زمانه هندوئیرانی و ئاری یه کان
 ده که ین به درژی که زمانی کوردیه یه کی که له دیریتترین و
 گرنگترین نمونه یانه .

- 1 - the story of Language - Manq Pei .P.87
- 2 - Hebrew grammar. gesenius .P.8
- 3- Language - Leonard B Looftel .P.12 - 13
- 4- کاتها، سرودهای زرتشت. پور داود . ص . ۱۰
- 5- کاتها، سرودهای زرتشت. پور داود . ص . ۱۳
- 6- the Sanskrit Langue .T. Burrow P.3
- 7- the Sanskrit language - T - Burrow P.1.
- 8- the Sanskrit language - T - Burrow P.48 - 49
- 9- رهنگه وه ستا مؤسته له وه وه هاتی و ماناکه ی مام مه ستای
- 10- ئیسه بی و ناوی کتینه کهش ماناکه ی (مام وه ستای) بی
- 10- the sanskrit lang .T. Burrow P.7
- 11- the Snnskrit Lang .T. Burrow .P. 8 - 9
- 12- the sanskrit Langy.7. Burraw p.8.
- 13- Language .L. B Looftel P.58
- 14- Language . B Loomfield .P.65

علم اللغة واللغة الكرديّة

د. ياكزه رفيق هامي

ولذلك فان التفكير في اللغة يصب في هذه الصورة وينحصر فيها. اما لقاح الكلام والتي تسعى ضمن عادة بالعامية فانها تعتبر صورا متدنيه غير ذات قواعد ويجب ان تهمل وتنبذ وتبذل الجهود لتعم اللغة الكتابية التي تعتبر هي وحدها الفصحى والجديرة بالاهتمام وهذا

التفكير يعتبر في نظر علم اللغة الحديث خطأ فاللغة الحقيقية هي لغات الكلام اما اللغة التاريخية المدونه فما هي الا صورة كلاسيكية مصطنعة - وقد نشأ بين العلماء منذ قرون عديدة صراع بين المفكرين حول هذا الامر مازال قائما لم يصل الى قرار.

استطيع القول بان البحث في اللغة بدا منذ نشأة اللغة الانسانية ولكنه كان يتم بصورة بسيطة وغير منتظمة ويدافع عن حب اللغة، ولاشك بان جميع الشعوب تحب لغاتها، لان اللغة تكاد تكون من احدى دعائم بقاء الامة، فاذا دامت الامة واذا انهارت اللغة وضعفت الامة - لذلك نجد بان جميع افراد المجتمع يرغبون في بقاء اللغة ويحملون على انماؤها - حتى ان حب اللغة في قلوب المفكرين والعلماء يصل حد العبادة والتقديس، ولكن الظاهر ان هذا الحب يقصر على الصورة الكتابية للغة التي تعتبر الصورة الباقية الخالدة المقدسة للغة ورمز بقاء الامة .

والحقيقة ان الحضارات القديمة جميعا كانت تعتبر لغة الكتابة هبة من الله فقد كان الاشوريون يعتقدون بان الاله نيبو وهبهم الخط المسماري الذي كتبوا به وسمى الهنود خطهم الذي كتبوا به الكتب المقدسة ب (ديشاننا غاري) اي صنعه الالهة . اما المصريون فقد اعتدوا بان الاله يتاح هو الذي نقش الخط الهيروغليفي على الصخور والاحجار بل ان الكتابه نفسها كانت تسمى (ندونتر) اي كلام الالهة .

وكانت الكتابات القديمة تخرع لتكتب بها الكتب المقدسة ولايطلع على اسرارها الا الكهنة ورجال المعابد الذين يحرسون المعابد والكتب المقدسة المحفوظة فيها ، بحرص تام . وعما كانت اللغة ظاهرة حياتية ، تعيش وتنمو وتتغير في الكلام فان الزمن كان يحول اللغة المكتوبة الى لغة غامضة غير مفهومة يضطر معها رجال الدين والعلماء الى اعادة النظر فيها وتجديد كتابتها وتفسيرها ووضع القواعد لضبطها وهكذا نشأت طبقة من العلماء ، تعمل على وضع الاسس والقواعد تحفظ الكتب المقدسة صيانة قواعد قراءتها وتلفظها الى جانب تفسير معانيها ووضع القواعد لضبط موازينها ومقاييس صياغة مفرداتها وتركيب جملها . وهكذا نشأ علماء اللغة الاوائل . وكان لكل شعب من الشعوب علماء عرفوا باتقانهم للغة ومعرفتهم باسرارها .

ولعل اول من عرف في التاريخ من هؤلاء العلماء هو (باتيني) الهندي ٤٠٠ ق . م . الذي وضع كتابا . في قواعد اللغة السانسكريتيه ثم ظهرت كتب الفلاسفة اليونان حيث سمي افلاطون ٤٠٠ ق . م المستحب في اللغة بPhilology ومعناه حب اللغة . ثم ظهرت دراسة قواعد اللغة الاثنتائية له تضرفي المعهد الساساني ٢٦٠ م

ثم كتب النحو العربي منذ ظهور الاسلام في منتصف القرن السادس الميلادي للخليل وسيبويه وغيرهم . ولكن الدراسة اللغوية ظلت تقتصر على اللغة الكتابية واللغة الواحدة ولم يكن احد من العلماء يفكر في لغة اخرى غير لغته القومية . او يرى ان صلة بين لغته واية لغة اخرى . حتى نهاية القرن السابع عشر الميلادي حيث اكتشف بعض العلماء من الغرب ، الكتب الهندية والبهلوهيه القديمه وعرفت اللغات القديمه والكتب التي وضعت في قواعدها وعرفت العلاقات اللغوية بين مجموعات من اللغات دعت الى التفكير في وجود قرابه لغوية بينها وهكذا ظهر علم اللغة الحديث الذي اتخذ مناهج علمية تجريبيه دقيقة ، ادت الى تقسيم العلم الى فروع مختلفة ففرع في علم اللغة المقارن واخرى علم اللغة التاريخي وثالث في علم اللغة الوصفي . وعرفت الاسر اللغوية فكانت اسره اللغات الهندية الاوروبية والتي تعتبر اللغة الكردية احدى اقدم لغاتها واعرفها .

ثم الاسرة الساميه وتعتبر اللغة العربية اهمها واقدمها . . وهكذا . . بدا العلماء بالنظر الى اللغة نظرة شمولية واسعة تظم كل جوانبها الصوتية والتصريفية والتركيبيه ، كما ان تجمع بين دراسة لغة الكتابة ولغات الكلام . فاللغة الكلامية هي القاعدة التي تركز عليها اللغة الكتابية او الفصحى وبدون هذه القاعدة لاتقوم القمه ابدا .

وسيكون بحثنا القادم مقتصر على الفرع الشرقي من اسرة اللغات الهندية الاوربية وهو الفرع الذي تكون اللغة الكردية احد اهم فرعية فيها هما ، السانسكريتيه وهي اللغة الهندية القديمه وفروعها الحديثه ، والميديه وهي اللغة الكردية القديمه وفروعها الحديثه .